

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OSNOVNI SUD U BANJOJ LUCI
Broj: 71 0 K 435518 24 K
Dana, 11.06.2025. godine

Pravosnažna presuda potvrđena presudom Okružnog
suda u banjoj Luci broj 71 0 K 435518 25 Kž dana
10.02.2026. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE!

Osnovni sud u Banjaluci, sudija Spasen Keleman, uz učešće zapisničara Biljane Marčete, u krivičnom predmetu protiv optuženog D. M., zbog krivičnog djela „Ugrožavanje sigurnosti“ iz člana 150. stav 1. u vezi sa stavom 3. Krivičnog zakonika Republike Srpske, po optužnici Okružnog javnog tužilaštva Banjaluka broj T13 KT 0069083 24 od 07.10.2024. godine, nakon održanog usmenog, glavnog i javnog pretresa zaključenog dana 15.05.2025. godine, na kojem su bili prisutni okružni javni tužilac i optuženi, dana 11.06.2025. godine, a u odsustvu uredno obaviještenog okružnog javnog tužioca i optuženog, donio je i javno objavio sljedeću

P R E S U D U

OPTUŽENI D. M., sin V. i V., rođene L., rođen .... godine u Banjoj Luci, pnastanjen u Ulici ..., pismen, sa završenom osnovnom školom, razveden, po nacionalnosti Srbin, državljanin RS/BiH, JMB ..., srednjeg imovnog stanja, vojsku služio ... godine u S., bez čina i odlikovanja, neosuđivan, ne vodi se drugi krivični postupak.

Na osnovu člana 298. stav 1. tačka v) Zakona o krivičnom postupku:

OSLOBOĐA SE OPTUŽBE

Da je:

U vremenu od aprila i maja 2024 godine u mjestu B., Grad Banja Luka, u kafani „...“, zbog višegodišnjeg spora u vezi držanja stoke koja graniči sa parcelom oštećenog N.M., u prisustvu P. P. uputio prijetnju da će ubiti oštećenog N. M., njegova dva sina i sve ostale, što je P. P. prenio oštećenom

Dakle, ugrozio sigurnost lica ozbiljnom prijetnjom da će njega i njemu blisko lice lišiti života.

Čime bi počinio krivično djelo „Ugrožavanje sigurnosti“ iz člana 150. stav 1. u vezi stava 3. Krivičnog zakonika Republike Srpske.

Na osnovu člana 100. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske, troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Okružnog javnog tužilaštva Banjaluka broj T13 KT 0069083 24 od 07.10.2024. godine, optuženom D. M. stavljeno je na teret izvršenje krivičnog djela „Ugrožavanje sigurnosti“ iz člana 150. stav 1. u vezi sa stavom 3. Krivičnog zakonika Republike Srpske, te je u optužnici predloženo izdavanje kaznenog naloga. Navedena optužnica je potvrđena 09.10.2024. godine od strane sudije za prethodno saslušanje ovog suda.

Na ročištu koje je zakazano radi saslušanja optuženog u postupku za izdavanje kaznenog naloga, održanom dana 04.12.2024. godine, optuženi D. M. se, nakon što je upoznat sa svojim pravima, izjasnio da nije kriv za predmetno krivično djelo i da ne prihvata predloženu krivičnu sankciju, zbog čega je u ovom postupku zakazan glavni pretres.

U toku dokaznog postupka, na prijedlog optužbe, izveden je dokaz saslušanjem oštećenog N. M. u svojstvu svjedoka i svjedoka P. P., te su izvedeni sljedeći materijalni dokazi: Zapisnik o saslušanju svjedoka P. P., PS Banja Luka – Lauš broj 13-01/4-425/24 od 31.05.2024. godine, Izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog M. D., PU Banja Luka, SKP broj 13-02/1-1-3-234/531/24 od 04.06.2024. godine.

Odbrana nije imala dokaznih prijedloga.

Okružni javni tužilac je u u završnoj riječi izjavio da je Tužilaštvo dokazalo, kako na osnovu iskaza oštećenog tako i temeljem iskaza svjedoka P.P., da je osumnjičeni počinio krivično djelo koje mu je optužnicom stavljeno na teret.

Oštećeni, N. M. je izjavio da traži kažnjavanje jer smatra da bi optuženi mogao ostvariti svoje prijetnje.

Optuženi je u završnoj riječi izjavio da se ne osjeća krivim , da nije ubica, da oštećeni i njegova djeca svakodnevno prolaze pored njegove kuće, da on drži stoku, što je na Č. p. i dozvoljeno, te da od tog posla živi, ali da mu oštećeni stalno šalje inspekciju.

Na glavnom pretresu u svojstvu svjedoka saslušan je oštećeni, N. M., koji je izjavio da je sa optuženim u lošim odnosim, da sa istim nema nikavu komunikaciju, te da mu je P. P. prenio prijetnje optuženog, a koje su upućene njemu i njegovoj djeci.

Iskazu oštećenog sud je poklonio vjeru, ali ovaj svjedok nije mogao potvrditi činjenicu na kojoj bi sud zasnivao odluku koja je drugačija od one navedene u izreci presude, obzirom da i sam oštećeni ne navodi da mu je kritične prilike optuženi neposredno uputio prijetnje, nego je za iste saznao posrednim putem, odnosno izjavio je kako je za navodne prijetnje saznao od P. P..

Kao svjedok optužbe saslušan je i P. P. koji je pred sudom izjavio da mu je poznato da su optuženi i oštećeni u lošim odnosima zbog držanja stoke, da je i ranije razgovarao sa optuženim u vezi spora koji ima sa oštećenim, da je kritične prilike bio sa optuženim u lokalnu „...“ kada je optuženi izjavio da će oštećenom ubiti oba sina, a koje prijetnje je prenio oštećenom.

Sud je prihvatio iskaz ovog svjedoka u cjelosti, jer je ocijenio da je ovaj svjedok iskaz dao objektivno i istinito, ali ni ovaj iskaz nije mogao uticati na drugačiju odluku suda. Naime, iz iskaza ovog svjedoka jasno proizlazi da oštećeni nije bio prisutan kritične prilike, nego je izrečene prijetnje svjedok kasnije prenio oštećenom.

Krivično djelo „Ugrožavanje sigurnosti“ iz člana 150. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske čini onaj ko ugrozi sigurnost nekog lica ozbiljnom prijetnjom da će njega ili njemu blisko lice lišiti života, teško tjelesno povrijediti, lišiti slobode ili oteti, ili nanijeti zlo podmetanjem požara, eksplozijom ili nekom drugom opšteopasnom radnjom ili sredstvom, a kazniće se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do dvije godine.

Nakon svestrane, detaljne i savjesne ocjene svih izvedenih dokaza, kako pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj vezi u smislu odredbe člana 295. stav 2. u vezi sa članom 13. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske, sud je došao do zaključka da Tužilaštvo nije dokazalo da je optuženi D. M. počinio krivično djelo „Ugrožavanje sigurnosti“ iz člana 150. stav 1. u vezi stava 3. Krivičnog zakonika Republike Srpske, koje mu se optužbom stavlja na teret.

Predmetnim krivičnim djelom štite se duševni mir čovjeka i njegov osjećaj sigurnosti. Prema dispoziciji ovog krivičnog djela kao radnja izvršenja pojavljuje ozbiljna prijetnja upućena nekom licu (usmjeren na lišenje života, teško tjelesno povrijeđivanje, lišenje slobode ili otmicu tog lica ili njemu bliskog lica, kao i na nanošenje zla podmetanjem požara, eksplozijom ili nekom drugom opšteopasnom radnjom ili sredstvom). Karakter ozbiljne prijetnje u smislu ove inkriminacije ima svaka prijetnja koja je podobna da kod lica kome se prijeti izazove osjećaj nesigurnosti i straha da je njemu ili njemu bliskom licu ugrožen život, ili tjelesni integritet, ili sloboda, ili da će im biti naneseo zlo nekom opšteopasnom radnjom ili sredstvom.

Optuženom se stavlja na teret da je u prisustvu P. P. uputio prijetnju da će ubiti oštećenog N. M., njegova dva sina i sve ostale, što je P. P. prenio optuženom. Međutim, da bi se radilo o prijetnji, kao obilježju krivičnog djela iz člana 150. stav 1. Krivičnog zakonika, ista prijetnja mora biti neposredno upućena oštećenom licu, a ne posredno preko drugog lica. U konkretnom slučaju, oba svjedoka optužbe su izjavila da prijetnje nisu izrečene u prisustvu oštećenog, nego je za iste oštećeni saznao kasnije, posrednim putem, odnosno iste mu je prenio P. P.. Stoji činjenica da su izgovorene riječi od strane optuženog neprimjerene, ali optužba nije ponudila jasne dokaze na osnovu kojih se može sa sigurnošću utvrditi da je optuženi, postupajući na način opisan u dispozitivu optužnice, kod oštećenog izazvao osjećaj nesigurnosti i straha da je njemu ili njemu bliskom licu ugrožen život, ili tjelesni integritet, ili sloboda, ili da će im biti naneseo zlo nekom opšteopasnom radnjom ili sredstvom.

Slijedom navedenog, ovaj sud je u skladu sa načelom „in dubio pro reo“ propisanim članom 3. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske, zaključio da Okružno javno tužilaštvo Banjaluka nije izvan svake razumne sumnje dokazalo da je optuženi počinio krivično djelo za koje se tereti u ovom krivičnom postupku, zbog čega ga je sud na osnovu odredbe 298. stav 1. tačka v) Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske oslobodio od optužbe, kako je i navedeno u izreci ove presude.

Odluka o troškovima krivičnog postupka temelji se na odredbi člana 100. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske, kojom je propisano da kada sud donese presudu kojom se optuženi oslobađa od optužbe, troškovi krivičnog postupka, kao i nužni izdaci optuženog i nužni izdaci i nagrada njegovog branioca padaju na teret budžetskih sredstava.

Zapisničar
Biljana Marčeta

Sudija
Spasen Keleman

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Okružnom sudu u Banjaluci, putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana prijema presude.